

ناشر: رسم

گردآورنده و مدیر هنری: مهدی صادقی
طراحی عنوان: استاد هوشنگ کاظمی (مقیم استرالیا)

چاپ نخست: ۱۳۹۰

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

پیتوگرافی: پنجستہ

چاپ : سبزآرنگ

صحتی: سیمی ساز

شایک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۷۶۲-۳۲-۴

[illegible]

باسپاس از:
مجید رفعتی
مژده ذوالفقاری
اسماعیل کیامقدم
احمد طوطی
داریوش مختاری

دبیرخانه و روابط عمومی:
رنگه رستمی

همكلولان:

سحر سعیدی، ستار سعیدی، افسانہ پیروزہ

تلفون: تهران صندوق پستی ۴۴۵-۱۵۶۵۵
 سامانه اس ام اس: ۹۱۲۲۷۲۸۶۶
 www.

درباره این کتاب

پنجمین دوره سال گرافیک دانشجویی که کتاب **تصویرسازی** اش پیش روی شماست، برای نخستین بار به ابتکار و اقدام نشر رسم در سال ۱۳۸۲ منتشر شد.

این کتاب با هدف کمک به فعالیت حرفه‌ای دانشجویان گرافیک شکل گرفت و در طی چهار دوره گذشته، حدود یک هزار دانشجوی مستعد را به جامعه گرافیک ایران معرفی کرده است. برخی از این دانشجویان اینک در کسوت طراحان حرفه‌ای مشغول و فعال‌اند و برای نشر رسم نشر چه افتخاری از این بالاتر که زمینه‌ساز بروز استعدادهای نهفته شده و این راه را همچنین در پیش دارد و ادامه خواهد داد.

کتاب سال گرافیک دانشجویی دو دوره‌های نخست (۱۳۸۳) و دوم (۱۳۸۴) به صورت یک جلدی منتشر شد و در دوره سوم (۱۳۸۵) در قالب دو جلد (پوستر، نشانه) عرضه شد. دوره چهارم (۱۳۸۸) هم در چهار جلد (پوستر-جلد، نشانه، تصویرسازی، هنرمندان) منتشر شد که مورد استقبال گسترده طراحان، دانشجویان و فعالان گرافیک قرار گرفت. همین سبب شد تا دوره پنجم در پنج جلد گردآوری و منتشر شود: پوستر-جلد، نشانه، تصویرسازی، طراحی حروف (فونت)، هنرمندان.

در این دوره ۲۱۹۸ اثر از ۲۵۷ هنرمند پذیرفته شد که ۴۷۸ پوستر و جلد (۱۶۰ طراح)، تعداد ۵۰۲ تصویرسازی (۱۰۴ تصویرگر)، تعداد ۱۱۷۴ نشانه (۱۹۳ طراح) و ۴۴ فونت (۳۷ طراح) منتشر شده است.

مجموعه کتاب‌های گرافیک دانشجویی به پنج دلیل، امروز به یک برند شناخته شده در میان کتاب‌های گرافیک ایران تبدیل شده است:

دلیل نخست اینکه نخستین بار، اقدام به انتشار آثار دانشجویان گرافیک کرد که پیش از آن مرسوم بود فقط آثار طراحان حرفه‌ای (آن هم نه همه طراحان حرفه‌ای و صرفاً یک عده خاص!) در قالب کتاب منتشر می‌شد. این گونه بها دادن به کسانی که در ابتدای راه بودند، ویژگی کتاب گرافیک دانشجویی شد.

دلیل دوم: حرکت نشر رسم در انتشار این مجموعه استمرار داشته و انشاءالله خواهد داشت. تلاش هم شده که این استمرار منظم شکل بگیرد که گاهی از محدوده اختیارات رسم به عنوان یک ناشر خارج است. همچون مدت زمانی که طول می کشد، مجوز چاپ کتاب صادر شود و بعضاً این تاخیر تا چهار ماه و بیشتر هم شده است. **دلیل سوم:** انتخاب آثار براساس متر و معیار ارزش های هنری بوده و هست و تلاش همه جانبه صورت گرفته که «ضابطه محور» باشد نه «رابطه محور»!

ایرادی که عمده طراحان نسبت به مایر جشنواره ها، دوسالانه ها، نمایشگاه ها و کتاب های این حوزه دارند. **دلیل چهارم:** اینکه پس از به ثمر نشستن اقدام رسم در انتشار مجموعه کتاب های سال گرافیک دانشجویی، دیگران نیز به تکاپو افتادند که کتاب هایی از این جنس منتشر کنند. بیشتر این موارد هم به آثار دانشجویان یک کلاس، یک مدرس یا یک دانشگاه محدود شده و این چنین مانند رسم، سراسری نیست. رسم این اقدامات را، نه فقط مانع حرکت خود نمی داند، بلکه آنها را نیز به حضور فعال تر در این حوزه تشویق می کند.

دلیل پنجم که مهمتر از موارد چهارگانه فوق است، موقعیت خود رسم در گرافیک ایران است. مجموع تلاش ها، حرکت ها و فعالیت های رسم برای پیشبرد اهداف کامل فرهنگی و هویت بخشی به هنر - حرفه گرافیک سبب شده تا رسم در موقعیت ویژه ای از گرافیک ایران جایابی شود. صاحب نظران و آگاهان منصف بر این مسأله تاکید دارند که گفتمان رسم در بین طراحان گرافیک ایران به یک گفتمان غالب بدل شده است.

همچون دوره های گذشته کتاب سال که انتشار کتاب به یک یا چند هنرمند پیشگام طراحی گرافیک ایران تقدیم می شد و به احترام شان منتشر می گردید، این دوره نیز استادانی که کمتر مورد توجه قرار گرفته اند، معرفی می شوند.

مهدی صادقی؛ دبیر کتاب سال گرافیک دانشجویی

مهدی صادقی : بوریس (بابکن) آسیریان سال ۱۳۰۴ در نشت نشا (در حوالی رشت) به دنیا آمد. پدر ارمنی و از بجنائیان بود، اما مادرش روس و از یک خانواده مذهبی بود که در زمان استالین به رشت تبعید می‌شوند. وقتی بوریس کوچک بود، پدر و مادرش تصمیم گرفتند به تبریز مهاجرت کنند و نام خانوادگی‌شان را با توجه به نام پدر بزرگ‌شان (آسری بجنائیان) آسیریان گذاشتند. بوریس آسیریان تحصیلات اولیه را در تبریز و بعد در تهران در مدرسه داووتیان ادامه داد، اما تحصیلات دوره متوسطه را ناتمام گذاشت. علت آن هم بسته شدن مدرسه ارامنه به دستور رضاخان بود.

بوریس آسیریان در ائلیه مرتضی معیز

وقتی که به دبستان می‌رفت، معلم نقاشی از دانش‌آموزان می‌خواهد که یک فنجان بکشند. کشیدن فنجان برای بوریس که عاشق نقاشی بود، کاری است بس آسان. این شد که او به جای کشیدن فنجان، یک اسکناس یک تومانی را نقاشی می‌کند، دور آن را می‌برد، به مدرسه می‌برد و به معلمش می‌دهد. معلم عصبانی، به صورت بوریس سیلی می‌زند که «من می‌گویم فنجان بکش و تو آمدی به من پول می‌دهی!» بوریس که خیلی حساس بود، گریه‌کنان به خانه می‌آید و پدرش به مدرسه می‌رود و

برای آن معلم عصبانی توضیح می‌دهد. این نقاشی تا سال‌ها در دیوار آن مدرسه نصب بود. او از همان زمان کودکی به نقاشی و موسیقی علاقه زیادی پیدا می‌کند، اما پدرش با ویولن و نقاشی مخالف بود. پدر که مقاطعه‌کار آسفالت بود، بر این گمان بود که ارامنه باید مکانیک می‌شدند یا گل‌گیرساز! و کارهایی از این دست برای او غیرقابل هضم بود.

بوریس که کار با چوب را خیلی دوست داشت، با تکه‌های چوب یک ویولن درست می‌کند که پدر آن را می‌شکند. بوریس بعدها ویولن را نزد حشمت سنجری تعلیم دید.

آسیریان کارش را با نوشتن بروشور فیلم‌های سینمایی شروع کرد و بعد به کشیدن پلاکاردهای سینمایی روی آورد، کاری که به گفته دخترش در خانواده‌شان موروثی بود.

مدت ده سال نزد آلدو (از پیشگامان گرافیک نوین ایران) آموزش دید و کار عملی انجام داد. پس از این دوره در آتلیه استاد محمد بهرامی، به مدت ۳۵ سال رشته گرافیک را که هنوز در ایران به این نام شناخته نمی‌شد، ادامه داد.

وی مدتی با شرکت فاکوپا و بعد با چاپ گوتنبرگ همکاری کرد. پس از انقلاب هم مدتی در آتلیه زنده‌یاد مرتضی ممیز کار کرد.

سال ۱۹۴۹ در نخستین نمایشگاه انجمن هنری ارامنه شرکت کرد و سال ۱۹۵۱ در انجمن وکس، تابلوهایش را به معرض نمایش گذاشت. همچنین سال ۱۹۹۵ در انجمن فرهنگی آارات در نمایشگاهی که هنرمندان ارمنی ایران حضور داشتند، شرکت کرد. نمایشگاه مجموعه آثار هنرمندان گرافیک و خوشنویس، آخرین نمایشگاهی بود که او در آن شرکت داشت.

آسیریان از جمله پرکارترین گرافیست‌های پیشگام در حرفه و هنر گرافیک ایران بود که به لحاظ تاریخ تولد، بین نسل اول و دوم گرافیک نوین ایران قرار می‌گیرد. تعداد بسیار زیادی از آورت‌ورک‌های کارهایی که وی طراحی کرده، اکنون نزد دخترش نگهداری می‌شود که بخشی از آنها در این کتاب آورده شده است.

وی پنجاه سال عمر خود را در هنر و خصوصا گرافیک به صورت جدی و با تلاش و کوشش فراوان صرف کرد. آسیریان ۲۸ مرداد ۱۳۸۵ درگذشت.